Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (Judecător: Eugen Bejenaru)
Dosarul nr. 2a-82/26 (2-25090516-03-2a-23012026)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

07 mai 2026 mun. Bălţi

Instanţa compusă din:
Preşedintele completului Stanislav Grosu
Judecătorii: Mariana Sajin și Alina Țihonschi
Grefier: Cristina Svaracevschi

examinând în ședință judiciară publică, apelul depus de avocatul Fedosenco Margărita în interesele lui Morozov Boris și apelul incident depus de avocatul Moruz Valentina în interesele lui Levkovski Denis împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central din 21 noiembrie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de Morozov Boris în contradictoriu cu Levkovski Denis cu privire la repararea prejudiciului material, biologic, moral în urma contravenției și încasarea cheltuielilor de judecată și cauza civilă conexă, la cererea de chemare în judecată formulată de Morozov Boris împotriva Derenco Dumitru cu privire la repararea prejudiciului material, biologic, moral în urma contravenției și încasarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului și participanților la proces:

La 25 iunie 2025 Morozov Boris s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Levkovski Denis cu privire la repararea prejudiciului material și moral în urma contravenției.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, ***** este copilul minor al reclamantului, iar la ***** acesta a fost supus unei grave violențe fizice din partea altor persoane minore, inclusiv cu pariciparea lui *****- fiul pârâtului. În rezultatul acțiunilor sale ilegale, fiului reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu fizic și moral.

Menționează reclamantul că acest fapt de contravenție în privința fiului său se confirmă prin procesul verbal cu privire la cotravenție din ***** pe numele pârâtului, în baza art. 63 alin. (1) Cod Contravenție.

La fel, acest fapt este confirmat prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 12 februarie 2025, prin care Levkovski Denis a fost recunoscut vinovat în baza art. 63 alin. (1) Cod Contravenție, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 300 lei. Conform ordinului de încasare din 12 februarie 2025, amenda dată a fost achitată de către pârât.

Respectiv, faptul influienței ilegale asupra fiului său cu precinuirea prejudiciului moral și fizic este confirmat prin hotărârea judecătorească, însă deoarece cauzatorul direct al prejudiciului ***** nu a atins vârsta de 14 ani, răspunderea o poartă tatăl său- pârâtul Levkovski Denis.

În rezultatul acestui eveniment fiului reclamantului i-a fost cauzat prejudiciu sănătății în proporții considerabile, fapt confirmat prin rapoartele medicale privind examinarea și tratamentul fiului ***** în urma traumei suferite la cap. Diagnosticul stabilit: *****. *****.

Menționează reclamantul că, după cauzarea *****, fiul său a fost transportat la spital de echipa serviciului medical în urma consecințelor precare pentru sănătatea lui, suferințe în urma faptului dat.

Pentru tratamentul fiului au fost suportate cheltuieli, pentru achitarea examenului și tratamentului medical, în sumă totoală de 6970 lei, cea ce se confirmă prin actele medicale anexate și bonurile achitate pentru medicamente și proceduri, pe încasarea cărora insistă în calitate de prejudicu material.

Invocă reclamantul că pe lângă prejudiciul fizic, fiului său i-a fost cauzat și prejudiciu moral, la fel și prejudiciu biologic.

La stabilirea mărimii încasării prejudiciului moral și biologic, solicită să fie luate în considerare circumstanțele cauzei, la fel și consecințele negative asupra stării sănătății și stării psihice a fiului său și anume: violență deosebit de gravă fără motiv din partea unui gurp, cu aplicarea unui obiect periculos, asupra unui organ vital, folosindu-se de starea lui neajutorată în poziție culcată la pământ; statutul de minor al părții vătămate (10 ani), consecințele grave pentru starea lui de sănătate, pentru viața familială și socială.

Menționează reclamantul că, în rezultatul acestui act de violență, fiul său a suferit un stres și suferințe morale grave ca și întreaga familie. Toate aceste consecințe negative sunt prezente și la ziua de azi și influențează starea lui pe viitor. Fiul său suferă de dureri de cap, insomnii, căderi nervoase și tensiuni, dificultăți de asimilarea materialului educațional, deasemenea copilul fiind nevoit o perioadă îndelungată să lipsească de la orele școlare din cauza sănătății precare.

Starea psihică a lui ***** la fel a avut de suferit și din acest motiv, reclamantul fiind nevoit să îl transfere pe fiul său în altă instituție educațională, la un alt liceu, pentru a exclude contactul cu persoanele vinovate.

Toate aceste consecințe grave de caracter moral și fizic sunt foarte periculoase pentru fiul reclamantului, luînd în considerare formarea organismului

și a psihicului pe viitor, care necesită control medical permanent și respectiv până în prezent copilul primește consultații medicale.

În ordinea procedurii prealabile de către reclamant a fost expediată pârâtului o cerere prealabilă pentru o posibilă soluționarea a litigiului dat pe cale amiabilă, la primirea căruia, pârâtul a refuzat admiterea cerințelor indicate.

Solicită reclamantul încasarea din contul pârâtului Levcovski Denis în folosul său a prejudicului material în sumă de 6970 lei, a prejudicului moral în sumă de 15 000 lei și a prejudiciului biologic în sumă de 10 000 lei. La fel solicită reclamantul încasarea cheltuielilor suportate pentru serviciile de asistență juridică în mărime de 3000 lei.

La 30 iulie 2025 reprezentantul pârâtului Levkovski Denis, avocatul Moruz Valentin a depus referință la cererea de chemare în judecată, în care a indicat că pârâtul nu este deacord cu cererea de chemare în judecată și o consideră neîntemeiată, solicitând respingerea ei din următoarele considerente: este adevărat că la data de *****, între un grup de minori s-a iscat un conflict în care a fost implicat atât fiul reclamantului *****, cât și fiul pârâtului *****, precum și alți trei minori *****.

În urma conflictului din *****, în privința lui Levkovski Denis, reprezentantul legal al minorului ********** și în privința lui Derenco Dmitrii, reprezentantul legal al minorului ***** au fost întocmite două procese verbale cu privire la contravenție în ordinea art. 63 alin. (1) Cod Contravențional.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului material în mărime de 6 970 lei, reclamantul a anexat 8 bonuri fiscale eliberate de *****, două bonuri eliberate de ***** și un bon fiscal eliberat de ***** Astfel bonul fiscal din *****, în sumă de 500 lei este pentru consulatație medicală, bonul fiscal din *****, în valaore de 2 100 lei pentru *****. Celelalte 6 bonuri fiscale după cum urmează: din ***** în valoare de 500 lei, din ***** în valaore de 311 lei, din ***** în valoare de 500 lei, din ***** în valoare de 500 lei, din ***** în valaore de 500 lei și din ***** în valoare de 500 lei, au fost eleiberate pentru avansuri depuse în contul pacientului, dar nu pentru prestarea efectivă a unor servicii medicale.

Prin urmare, consideră că, aceste 6 bonuri nu pot fi reținute de către instanța de judecată ca probă pentru confirmarea prejudiciului material întrucât nu s-a demonstrat existența unei legături cauzale între fapta contravențională care a stat la baza acțiunii și plății respetive.

Cu referire la bonul de serviciu și bonul fiscal din *****, în valoare de 600 lei, eliberate de ***** și prezentate ca probe în susținerea pretenției de încasare a prejudiciului material, menționează reprezentantul că în cazul demonstrării legăturii cauzale între fapta contravențională și investigațiile medicale efectuate la data de *****, ar putea fi reținut doar bonul fiscal în valoare de 600 lei, întrucât bonul de serviciu nu confirmă achitarea efectivă a sumei respective.

Prin urmare, în cazul în care se va stabili existența legăturii cauzale între fapta contravențională și bonurile fiscale prezentate în susținerea pretenției privind prejudiciul material v-or putea fi reținute următoarele: bonul fiscal eliberat de ***** din *****, ora 11:06-500 lei, bonul fiscal eliberat de ***** din *****, ora 14:31-2 100 lei, bonul fiscal eliberat de ***** din ***** -359 lei. Valoarea totală a presupusului prejudiciu material ar fi astfel estimat la 3 559 lei.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului moral în valoare de 15 000 lei, partea pârâtă consideră că această pretenție este total neîntemiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente: reclamantul în cadrul prezentului litigiu, nu urmărește scopul compensării unui prejudiciu moral real, ci încearcă să obțină o îmbogățire disproporționată și nejustificată pe seama pârâtului.

În acest context, menționează că sarcina probațiunii în vederea acordării despăgubirilor pentru prejudiciul moral revine reclamantului, care urmează să prezinte instanței probe pertinente, concludente și admisibile, capabile să confirme temeinicia cererii.

Cu referire la încasarea prejudiciului biologic în mărime de 10.000 lei: repararea prejudiciului biologic presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă acesta nu s-ar fi produs.

În speță, se constată că partea reclamantă a anexat la cererea de chemare în judecată raportul de constatare nr. ***** din *****. Potrivit primei fiele a raportului de constatare, acesta conține 3 file, pe când la fila a doua a raportului deja se indică fila 2 din 4, cu nr. raportului de constatare ***** din *****.

Prin urmare, reclamantul a prezentat atât instanței, cât și părților o probă neconformă, care nu poate fi reținută de către instanța de judecată. Însă, chiar dacă se admite că reclamantul a comis o eroare tehnică, prezentând file distincte din acte juridice diferite și dacă se admite că există o concluzie medicală potrivit căreia la cet. ***** s-au constatat *****, care puteau apărea în timpul și în circumstanțele indicate în ordonanță, acestea se califică drept vătămare *****i. Mai mult, expertul a concluzionat că lipsesc datele clinico-obiective care să confirme dignosticul *****, iar aprecierea externă, în conformitate cu pct. 13 din Regulament privind aprecierea medico legală a gravității vătătmării integrității corporale sau a sănătății, nu se efectuează.

În acest sens, indică că în urma acțiunilor din *****, reclamantului Morozov Boris nu i s-au cauzat vătămări ale integrității corporale, iar fiului său minor *****, i s-a cauzat vătămări corporale neînsemnate. Astfel, acțiunile pârâtului nu pot fi calificate drept prejudiciu biologic prin lezarea integrității fizice, dat fiind faptul că acestea nu sunt periculoase pentru viața reclamantului sau a minorului.

Totodată, pentru a susține că reclamantului, sau fiului acestuia i-a fost cauzat un prejudiciu biologic, reclamantul trebuia să dovedească faptul, că în urma acțiunilor săvârșite de către pârâtul Levkovski Denis, suportă un efort mult mai

mare la îndeplinirea sarcinilor zilnice și profesionale. Mai mult, incapacitataea de a se deplasa liber afectează calitatea vieții, și posibilitățile financiare ale reclamantului.

Prin urmare, în baza argumentelor expuse mai sus, consideră că, reclamantul nu a probat faptul că în urma conflictului din *****, i-au fost cauzate vătămări ale integrității corporale. Astfel, nu a fost dovedită existența unui prejudiciu biologic, motiv pentru care se constată lipsa temeiniciei pretenției privind încasarea prejudiciului biologic, care urmează a fi respinsă de către instanța de judecată.

Cu referire la pretenția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, reclamantul a declarat că în procesul de pregătire a materialelor judecătorești a beneficiat de asistență juridică începând cu momentul comiterii faptei și până la întocmirea cererii de chemare în judecată, suportând în acest sens cheltuieli în sumă de 3000 lei.

În acest sens, este de reținut că potrivit bonului de plată anexat cererii de chemare în judecată, se menționează că avocatul ar fi pregătit și înregistrat cererea prealabilă, cererea de chemare chemare în judecată, contestații și interpelări. Astfel, atât cererea de chemare în judecată, cât și cererea prealabilă sunt semante personal de către reclamant, fără a exista vreo mențiune că acestea ar fi fost întocmite de către avocat în numele clientului său. Mai mult, la dosar nu se regăsește mandatul avocatului.

Prin urmare, pretenția privind compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică este absolut neîntemeiată. Reieșind din cele menționate mai sus, pârâtul nu recunoaște acțiunea și solicită respingerea acesteia, ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea protocolară din 13.08.2025, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înăintată de Morozov Boris împotriva Levkovski Denis cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și biologic, a fost conexată cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată înăintată de Morozov Boris împotriva Derenco Dumitru cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și biologic.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 21 noiembrie 2025 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Morozov Boris în contradictoriu cu Levkovski Denis cu privire la repararea prejudiciului material și moral în urma contravenției și cauza conexă la cererea de chemare în judecată Morozov Boris în contradictoriu cu Derenco Dumitru cu privire la repararea prejudiciului material și moral în urma contravenției.

- ✓ S-a încasat de la Levkovski Denis în beneficiul Morozov Boris suma prejudiciului material cauzat prin contravenție în sumă de 2 989,91 (două mii nouă sute optzeci și nouă, 91) lei, prejudiciul moral cauzat în sumă de 1 000,00 (o mie) lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 500,00 (o mie cinci sute) lei.
- ✓ În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.
- ✓ S-a încasat de la Derenco Dumitru în beneficiul Morozov Boris suma prejudiciului material cauzat prin contravenție în sumă de 2 989,91 (două mii nouă sute optzeci și nouă, 91) lei, prejudiciul moral cauzat în sumă de 1 000,00 (o mie) lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 500,00 (o mie cinci sute) lei.
- ✓ În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.
- ✓ S-a încasat de la Levkovski Denis în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 400,00 (patru sute) lei.
- ✓ S-a încasat de la Derenco Dumitru în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 400,00 (patru sute) lei.

Solicitarea apelantului:

Invocând dezacordul cu soluția instanței de fond, la 12 decembrie 2025 avocatul Fedosenco Margarita în interesele lui Morozov Boris a contestat hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 21 noiembrie 2025 cu apel, solicitând casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri prin care a încasa din contul pârâtului Levcovski Denis și Derenco Dmitrii, de la fiecare pârât separat, în folosul Morozov Boris a prejudiciului material în sumă de 6.970,00 lei, a prejudiciului moral în sumă de 15 000,00 lei și a prejudiciului biologic în sumă de 10 000,00 lei. La fel solicită reclamantul încasarea cheltuielilor suportate pentru serviciile de asistență juridică în mărime de 3 000,00 lei.

Conform art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu dispune altfel.

Instanța de apel constată că, dispozitivul hotărârii a fost pronunțat la 21 noiembrie 2025, iar apelul preliminar înaintat de avocatul Margarita Fedosenco în interesele lui Morozov Boris a fost înregistrat la 12 decembrie 2025, prin urmare cu respectarea termenului legal.

Prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală (cancelaria civilă) a Curții de Apel Nord la 17 februarie 2026 s-a înregistrat cererea de apel motivată formulată de către avocatul Fedosenco Margarita în interesele lui Morozov Boris.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, apelantul Morozov Boris și reprezentantul acestuia avocatul Fedosenco Margarita a indicat că, hotărârea nu corespunde cerințelor legale, nefiind obiectivă și echitabilă, or consideră că cerințele acțiunii sunt confirmate pe deplin prin probe.

Menționează că, achitările efectuate pentru tratamentul lui Morozov Igor sunt confirmate prin înscrisuri anexate la materialele cauzei, respectiv prin bonuri fiscale și prin achitări efectuate în avans, ultimele fiind explicate desfășurat prin confirmarea din 01.10.2025, cât și informația suplimentară eliberată de *****anexată la cererea de apel.

Susține că, sumele achitate cu titlu de avans reprezintă o garanție cât și o parte a cheltuielilor totale pentru serviciile medicale, care la momentul inițierii tratamentului nu se cunoaște volumul acestora.

Indică apelantul că, în urma traumei din ***** ***** a trecut investigații și tratamentul la ***** în suma de 1 200 lei, or adresarea și tratamentul este legat anume cu înrăutățirea stării sale de sănătate și necesitate de a se adresa la medic.

Cu referire la prejudiciului moral încasat în mărime de 1000 lei, apelantul menționează că, prejudiciul moral este evaluat la o sumă mizeră este adecvat și necorespunzător gravității și brutalități faptei comise de fii pârâților și de urmările lor, or circumstanțele de fapt sunt caracterizate de urmările grave ale stării fizice și psihice ale minorului ***** care au o influență negativă de lungă durată, suferă de *****pentru toată familia și pentru copil.

Invocă faptul că, apelantul/reclamantul a suportat cheltuieli pentru asistență juridică însă suma încasată de 3000 mii lei o consideră a fi suma mică în raport cu volumul de lucru al avocatului fiind în necorespundere cu tarifele și instrucțiunile de recomandare de achitare a muncii acestuia. Participarea acestuia a fost activă, acordând consultații juridice și la telefon, efectuând interpelări, colectări de probe , pregătirea cererilor preliminare prejudiciară a acțiunii în instanță și altele.

Astfel, solicită aprecierea justă, obiectivă și multilaterală a circumstanțelor cauzei, argumentelor și conținutul cererii de apel.

Prin încheierea Curții de Apel Nord din 02 martie 2026 s-a acceptat apelul declarat de avocatul Margarita Fedosenco în interesele apelantului Morozov Boris și s-a intentat procesul în instanța de apel cu fixarea ședinței de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare la data de 26 martie 2026, ora 10:30. Convocarea participanților la proces în ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, stabilind termenul limită pentru prezentarea de către aceștia a referințelor cu înscrisuri, formularea demersurilor necesare, prezentarea/reclamarea probelor în condițiile art. 372 CPC (în atâtea copii câți participanți la proces sunt plus o copie pentru instanță), sub sancțiunea decăderii din acest drept, până la 16.03.2026.

La 10 martie 2026 prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Nord s-a înregistrat cererea de apel incident, formulată

de avocatul Moruz Valentina în interesele lui Levkovski Denis, inovând dezacordul cu hotărârea în latura încasării cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 1500 lei din contul intimatului Denis Levkovski în beneficiul Boris Morozov.

Consideră că, pretenția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică neîntemeiată, întrucât reclamantul/apelant a beneficiat de asistență juridică garantată de stat, la fel nu a fost prezentat un contract de asistență juridică încheiat cu un avocat ales, astfel menționează că nu există probe concludente că serviciile juridice invocate au fost efectiv prestate în cadrul litigiului.

La aceiași dată, s-a înregistrat referința formulată de avocatul Moruz Valentina în interesele intimatului Denis Levkovski, prin care solicită respingerea ca neîntemeiată cererea de apel criticile formulate fiind în mare parte declarative și neconfirmate prin probe administrate în cauză, astfel cu menținerea fără modificări a hotărârii instanței de fond.

Ulterior, la 10 aprilie 2026 prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Nord s-a înregistrat referința asupra apelului incident cât și referința asupra argumentelor expuse în referința apelantului incident/pârât, semnate de avocatul Fedosenco Margarita în interesele apelantului/reclamant, prin care solicită respingerea cererii de apel incident ca neîntemeiat, totodată susținând argumentele expuse în apelul declarat. Suplimentar a menționat situația precară financiară a reclamantului, motiv din care a considerat necesar adresarea la OT Bălți pentru participarea ulterioară a avocatului în ședințele de judecată.

Declarațiile părților în ședința de judecată:

La examinarea cauzei în ordine de apel apelantul/reclamant Morozov Boris, cât și reprezentantul acestuia avocatul Fedosenco Margarita fiind prezenți, au pledat pentru admiterea cererii de apel, solicitând de la fiecare intimat separat încasarea prejudiciului biologic în mărime de 5000 mii lei, a prejudiciului material în mărime de 6979 mii lei, prejudiciul moral în mărime de 15 000 mii lei, și a cheltuielilor pentru acordare asistenței juridice în mărime de 3000 mii lei.

Fiind prezent la examinarea cauzei reprezentantul apelantului incident, avocatul Moruz Valentina, a pledat pentru respingerea ca neîntemeiată a cererii de apel, admiterea cererii de apel incident și casarea parțială a hotărârii în latura respingerii încasării cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice.

Iar apelantul incident Denis Levkovski, cât și intimatul Dumitru Derenco, fiind citați legal despre locul, data și ora ședinței de judecată nu s-au prezentat.

În conformitate cu dispozițiile art.379 alin. (2) Cod procedură civilă, *neprezentarea în ședință de judecată a apelantului sau a intimatului, reprezentanților acestora, precum și a unui alt reprezentant la proces, citați legal*

despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului. În consecință, coroborând normele enunțate, Colegiul Civil a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa apelantului/incident Denis Levkovski interesele căruia sunt reprezentate de avocatul Valentina Moruz, și în lipsa intimatului Dumitru Derenco.

Aprecierea instanței de apel :

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces, a materialelor din dosar și a normei legale relevante speței, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră pasibil admiterii apelului, cu modificarea hotărârii instanței de fond, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să modifice hotărârea primei instanțe.*

Potrivit prevederilor art. 386 alin.(1) Cod procedură civilă statuiază că, *hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sânt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.*

În temeiul art.130 Cod procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.*

Conform prevederilor art. 118 alin.(1) Cod procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.*

Potrivit art.240 alin. (1) Cod procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Actele cauzei certifică faptul, că potrivit Hotărârii din 12 februarie 2025 Levkovski Denis a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin.(1) Cod Contravențional, pentru faptul că nu a îndeplinit corespunzător obligațiunile părintești asupra copilului său minor ***** care la ***** a agresat fizic minorul ***** (f.d.6-7). La fel, potrivit Hotărârii din 20 februarie 2025 Derenco Dumitru a fost a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin.(1) Cod Contravențional, pentru faptul că nu a îndeplinit corespunzător obligațiunile părintești asupra copilului său minor ***** care la ***** a agresat fizic minorul *****, (f.d.63-64).

Ca urmare ale acestor acțiuni, la 25 iunie 2025, reclamantul Moroz Boris ca reprezentant legal al minorului ***** a înregistrat o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Levkovski Denis cu privire la încasarea din contul pârâtului Levcovski Denis în folosul său a prejudicului material în sumă de 6970 lei, a prejudicului moral în sumă de 15 000 lei și a prejudiciului biologic în sumă de 10 000 lei și încasarea cheltuielilor suportate pentru serviciile de asistență juridică în mărime de 3000 lei (f.d.3-5)

La fel, reclamantul Moroz Boris ca reprezentant legal al minorului ***** a înregistrat o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Derenco Dumitru cu privire la încasarea din contul pârâtului Levcovski Denis în folosul său a prejudicului material în sumă de 6970 lei, a prejudicului moral în sumă de 15 000 lei și a prejudiciului biologic în sumă de 10 000 lei și încasarea cheltuielilor suportate pentru serviciile de asistență juridică în mărime de 3000 lei, (f.d.60-61).

Prinm încheierea protocloară Judecătoria Bălți sediul central din 13 august 2025 a conexat cauza civilă nr.2-2426/2025 la cererea de chemare în judecată formulată de Moroz Boris în contradictoriu cu Levcovski Denis privind încasarea prejudicului material, morl, bilogic și a cheltuielilor de judecată cu cauza civilă nr.2 -2425/2025 la cererea dechemare în judecată formulată de Moroz Boris în contradictoriu cu Darenco Dumitru privind încasarea prejudicului material, morl, bilogic și a cheltuielilor de judecată (f.d.55)

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 21 noiembrie 2025 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată formulată de Morozov Boris împotriva Levkovski Denis cu privire la repararea prejudiciului material și moral în urma contravenției și cauza conexă la cererea de chemare în judecată Morozov Boris împotriva Derenco Dumitru cu privire la repararea prejudiciului material și moral în urma contravenției. A încasat de la Levkovski Denis în beneficiul Morozov Boris suma prejudiciului material cauzat prin contravenție în sumă de 2 989,91 (două mii nouă sute optzeci și nouă, 91) lei, prejudiciul moral cauzat în sumă de 1 000,00 (o mie) lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 500,00 (o mie cinci sute) lei. În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată. A

încasat de la Derenco Dumitru în beneficiul Morozov Boris suma prejudiciului material cauzat prin contravenție în sumă de 2 989,91 (două mii nouă sute optzeci și nouă, 91) lei, prejudiciul moral cauzat în sumă de 1 000,00 (o mie) lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 500,00 (o mie cinci sute) lei. În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată. A încasat de la Levkovski Denis în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 400,00 (patru sute) lei și a încasat de la Derenco Dumitru în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 400,00 (patru sute) lei (f.d.144; 147-157).

Invocând dezacordul cu soluția instanței de fond, avocatul Fedosenco Margarita în interesele lui Morozova Boris a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Judecătoriei Bălți, sediul central din 21 noiembrie 2025, solicitând casarea integrală a hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral. (f.d.146, 172-175).

Ulterior, la 10 martie 2026 avocatul Valentina Moruz în interesele lui Levkovski Denis a formulat apelul incident, solicitând casarea parțială a Hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central din 21.11.2025 în partea privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică să fie respinsă ca neîntemeiată, (f.d.187-188).

În conformitate cu dispozițiile art.373 alin.(1), (2) Cod procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.*

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare.

La fel, potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect

important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Instanța de apel menționează că art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Potrivit art.5 alin.(1) Cod procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru aşi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

Articolul 15 alin. (1) din Codul civil, prevede că, *apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.*

Iar potrivit art.121 Cod procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Potrivit prevederilor art. 19 alin.(1) Cod civil, *în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).(3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudicial nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).*

Conform art. 45 alin.(1) Codul contravenţional prevede, *dacă prin contravenţie a fost cauzat un prejudiciu, persoana prejudiciată este în drept să-şi valorifice pretenţiile civile în procedură civilă.*

Articolul 1998 alin. (1) Cod civil prevede că, *cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.*

Conform art. 2025 alin.(1) Cod civil, *repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.*

În corespundere cu art.2036 alin.(1) din Codul civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.*

Conform prevederilor art.2037 alin.(1)-(3) din Codul civil, *mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.*

Colegiul civil și de Contencios Administrat reține că, instanța de nivelul întâi a determinat corect cadrul juridic și natura drepturilor încălcate, însă nu a respectat criteriile legale aplicabile la determinarea cuantumului prejudiciului moral. Prin urmare, se impune majorarea sumei acordate inițial, astfel încât aceasta să reflecte în mod echitabil gravitatea prejudiciului suferit.

În speță, obiectul juridic litigios constituie repararea prejudiciului material și moral în urma săvârșirii contravenției.

În contextul dispozițiilor legal citate, Colegiul judiciar reține că, repararea prejudiciilor reprezintă acea metodă de apărare a drepturilor civile încălcate, care dă posibilitate persoanei drepturile căreia au fost lezate să ceară repararea integrală acestora.

Colegiul Civil conchide, justă concluzia primei instanțe prin care a stabilit că în temeiul art. 2009 Cod civil, Levcovski Denis, fiind părintele minorului ***** și Derenco Dumitru, fiind părintele minorului *****, urmează să compenseze lui Morozov Boris (reprezentant legal al minorului *****) prejudiciul material și moral cauzat prin contravenția săvârșită de minori la *****, potrivit Hotărârii

Judecătoriei Bălți sediul Central din ***** și din *****, astfel cauzându-i un prejudiciu material și moral fiind pasibil de răspunderea de daune menționate în prevederile art. 2036 și art.2037 Cod Civil.

În continuare, Colegiul reține că, pentru angajarea răspunderii civile delictuale a persoanei fizice se cer a fi întrunite cumulativ condițiile esențiale ale răspunderii civile delictuale și anume: existența faptei ilicite sensu lato - infracțiune, contravenție, abatere, delict civil; existența prejudiciului cauzat și probele care confirmă întinderea și cuantumul acestui prejudiciu; existența legăturii de cauzalitate între prejudiciul și fapta ilicită sensu latu.

Sub aspectul celor invocate, Colegiul Civil remarcă că elementele răspunderii delictuale în speța au fost întrunite.

În asemenea circumstanțe instanța notează că despăgubirea trebuie să acopere prejudiciul suferit real de reclamant, fiind o consecință a faptei pârâtului/apelant sau a izvorului de pericol pentru care acesta răspunde conform legii.

Din materialul probator administrat s-a constatat cu certitudine că acțiunile ilicite comise de către minorii ***** și ***** au fost îndreptate față de *****, ca urmare a avut de suportat prejudiciu de ordin material.

Colegiul civil reliefează că, instanța de fond just a stabilit că suma solicitată de reclamant cu titlu de prejudiciu material în mărime de 6970 lei, suportată de ultimul pentru cheltuieli la consultațiile medicale, pentru medicamente indicate de către medici specialiști, consituie parțial întemeiată, în coraport cu aspectul probator anexat la materialele cauzei enunțate supra și analizate în ansamblu de către instanța de fond, încasând astfel în mod proporțional, de la Levkovki Denis în beneficiul lui Morozov Boris prejudiciul material în sumă de 2 989,91 lei și de la Derenco Dumitru în beneficiul lui Morozov Boris prejudicial material în mărime de 2 989,91 lei, valoarea prejudiciului material echivalentă cu sumele cheltuite de reclamant pentru consultații medicale, și cheltuilie pentru medicamente în părți egale având în vedere circumstanțele comiterii faptei ilicite constatate prin hotărârile menționate supra.

În ceea ce privește argumentele avocatului Fedoșenco Margarita, potrivit cărora instanța urmează să încaseze prejudiciul material aferent cheltuielilor pentru consultațiile medicale și procurarea medicamentelor nu în părți egale, ci separat de la fiecare pârât, acestea nu pot fi reținute.

Sub acest aspect, Colegiul reține că reclamantul a suportat cheltuielile respective în mod global, ca urmare a prejudiciului cauzat prin acțiunile concomitente ale ambilor minori, fără ca acestea să poată fi individualizate ori atribuite fiecăruia dintre pârâți în mod distinct. În lipsa unor probe care să permită determinarea întinderii prejudiciului imputabil fiecărui pârât, nu există temei legal pentru obligarea acestora la repararea diferențiată a prejudiciului material.

Totodată, împrejurarea că au fost întocmite procese-verbale cu privire la contravenție distincte pe numele părinților fiecărui minor nu este de natură să conducă la o altă concluzie. Întocmirea separată a cauzelor contravenționale a fost determinată exclusiv de faptul că minorii nu puteau fi trași la răspundere contravențională, în condițiile legislației reținute supra, fiind atrasă răspunderea contravențională a părinților acestora. Această împrejurare nu modifică faptul că prejudiciul material invocat de reclamant își are izvorul în aceeași faptă prejudiciabilă, săvârșită prin acțiunile concomitente ale ambilor minori.

Prin urmare, existența unor cauze contravenționale distincte nu constituie un temei pentru individualizarea obligației de reparare a prejudiciului material în modalitatea solicitată de apelant, motive pentru care criticile formulate la acest capitol sunt neîntemeiate.

În acest sens, Colegiul reține că prejudiciul material a fost suportat de reclamant în mod global, ca urmare a aceleiași fapte prejudiciabile generate de acțiunile concomitente ale ambilor minori. Din materialele cauzei nu rezultă probe care să permită individualizarea întinderii prejudiciului imputabil fiecăruia dintre pârâți, astfel încât instanța de fond, în mod întemeiat, a procedat la împărțirea în cote egale a sumei totale a prejudiciului material și la încasarea acesteia de la fiecare pârât.

În aceste condiții, Colegiul constată că instanța de fond a aplicat corect normele de drept material, încasând suma totală a prejudiciului material prin repartizarea acesteia în cote egale între cei doi pârâți, neexistând temeiuri legale sau factuale care să justifice o altă modalitate de repartizare a obligației de reparare a prejudiciului.

Cu referire la cuantumul prejudiciului moral stabilit de instanța de fond în mărime de 1 000,00 lei, Colegiul judiciar constată că soluția instanței de fond, sub acest aspect, este parțial neîntemeiată, fiind apreciate eronat circumstanțele relevante ale cauzei.

Colegiul reține că, în urma acțiunilor culpabile ale minorilor ***** și ***** îndreptate împotriva minorului **********, ultimului i-au fost cauzate suferințe de ordin psihic, manifestate prin *****, precum și suferințe de ordin fizic, urmare a leziunilor corporale suportate. Totodată, ca efect al situației create, minorul a fost nevoit să frecventeze o altă instituție de învățământ, în scopul depășirii ***** generate de incident, iar consecințele psihologice ale celor întâmplate persistă până în prezent.

Prin urmare, Colegiul apreciază că suma de 1 000,00 lei stabilită de instanța de fond cu titlu de prejudiciu moral nu corespunde în deplină măsură principiilor proporționalității și echității care guvernează instituția răspunderii civile delictuale, nefiind apță să asigure o satisfacție echitabilă victimei pentru suferințele suportate.

Colegiul reține că determinarea cuantumului despăgubirii pentru prejudiciul moral nu este supusă unor criterii matematice exacte, aceasta realizându-se prin aprecierea rezonabilă și echilibrată a circumstanțelor concrete ale cauzei, ținând cont de gravitatea, intensitatea și durata suferințelor fizice și psihice cauzate victimei, precum și de practica judiciară în materie.

Daunele morale, prin natura lor nepatrimonială, nu pot fi evaluate prin raportare la o valoare pecuniară exactă, însă cuantumul acestora trebuie stabilit astfel încât să asigure un efect compensatoriu real, fără a conduce nici la o îmbogățire nejustificată a victimei, nici la o sarcină excesivă pentru persoana obligată la repararea prejudiciului.

La determinarea cuantumului compensației pentru prejudiciul moral, Colegiul a avut în vedere atât aprecierea subiectivă a gravității suferințelor suportate de minor, cât și circumstanțele obiective confirmate prin probele administrate în cauză, inclusiv consultațiile medicale la medicul neurolog, epicriza de examinare medicală, precum și conduita manifestată ulterior de făptuitori.

Totodată, criteriul fundamental în stabilirea despăgubirii pentru prejudiciul moral îl constituie echitatea, în sensul că indemnizația acordată trebuie să reprezinte o compensație justă și proporțională cu atingerea adusă valorilor personale nepatrimoniale ale victimei.

În acest context, Colegiul reține jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza Tolstoy Miloslovsky contra Regatului Unit, potrivit căreia despăgubirea trebuie să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere natura, intensitatea și gravitatea acesteia.

În acord cu principiile desprinse din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, repararea prejudiciului moral trebuie privită nu doar ca o compensare materială propriu-zisă, imposibil de realizat în mod deplin, ci ca un ansamblu de măsuri destinate să ofere victimei o satisfacție echitabilă pentru suferințele îndurate.

În speță, fapta ilicită stabilită prin procesele-verbale cu privire la contravenție și prin hotărârile Judecătoriei Bălți, sediul Central, a generat consecințe negative evidente asupra stării psihice a minorului **********, fiind afectate valorile personale ocrotite de lege.

În aceste circumstanțe, Colegiul concluzionează că suma de 2 500,00 lei, cu titlu de prejudiciu moral, reprezintă un cuantum rezonabil și echitabil, proporțional cu natura și gravitatea suferințelor suportate de minor și este aptă să asigure un efect compensatoriu real.

Astfel, hotărârea instanței de fond urmează a fi modificată în partea ce ține de cuantumul prejudiciului moral, prin majorarea acestuia de la 1 000,00 lei până la suma de 2 500,00 lei.

Cu referire la pretenția apelantului/reclamant privitoarea la încasarea prejudiciului biologic, instanța de apel subliniază în mod veridic constatarea primei instanțe de respingerea ca neîntemeiat a acesteia, or potrivit raportului de constatare nr. ***** din *****, la în concluzii, la examinarea medico legală a cet. *****, luând în considerare datele documentelor medicale prezentate s-a depistat ***** în *****, care a fost produsă prin acțiunea traumatică cu obiect concodent, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță prezentată și se califică ca vătămare *****i.

În aceste circumstanțe,instanța de fond justa a stabilit că în urma faptelor ilicite ale minorilor ***** și *****, minorului ***** i s-a cauzat o dereglare a sănătății de neînsemnată, astfel acțiunile date, nu pot fi calificat de către instanța de judecată drept prejudiciu biologic prin lezarea integrității fizice corporale, dat fiind faptul că aceste nu au fost periculoase pentru viața fiului reclamantului/apelant.

Totodată, prejudiciul biologic reprezintă vătămarea adusă sănătății, integrității corporale sau funcțiilor vitale ale unei persoane prin suferința fizică (durerea efectivă), diminuarea capacităților fizice sau intelectuale, pierderea totală ori parțială a capacității de muncă (invaliditatea), precum și restrângerea posibilităților de a se bucura de viața socială și de familie (prejudiciul de agrement).

Prin urmare, nu orice vătămare a integrității corporale sau a sănătății acordă dreptul la repararea prejudiciului biologic conform prevederilor art.2033 Cod civil, ci doar acelea care determină o diminuare efectivă a capacităților corpului uman, condiție care, în speță, nu este întrunită, cu atât mai mult nefiind probat cu probe concludente faptul că, în urma acțiunilor săvârșite de către pârâtul/apelant-incident ***** și a lui *****, apelantul/reclamant suportă un efort mult mai mare la îndeplinirea sarcinilor zilnice și profesionale, în acest sens nefiind administrat un suport probator veridic, potrivit art.117 în coroborare cu art.118 Cod de procedură civilă.

Cu referire la solicitarea reclamantului/apelant Morozov Boris privind încasarea cheltuielile de asistență juridice prestate în cadrul procesului civil, instanța de apel reține, că potrivit art.90 lit.i) Cod de procedură civilă, din cheltuieli de judecare a cauzei fac parte, cheltuieli de asistență juridică, în coroborare cu dispozițiile art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Potrivit alin.(1^1) al aceluiași articol, cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prevederii similare se regăsesc și la art.63 alin.(4) din Legea cu privire la avocatură nr.1260 din 19 iulie 2002, potrivit căruia cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice la apărarea drepturilor și intereselor lui legitime în cauzele penale, civile și administrative urmează a fi compensate integral și proporțional cerințelor admise (respinse) de partea adversă.

La caz, din materialul probator se regăsește mandatul avocatului Fedoseco Margarita prin care a fost împuternicită să acorde asistență juridică garantată de stat în cauza civilă în apărarea lui Morozov Boris (f.d.104), totodată fiindu-i achitată suma de 3000,00 mii lei potrivit bonului de plată nr.415187 din 01.04.2025 și nr.415188 din 01.04.2025 de către Morozov Boris (f.d.28, f.d.82).

Colegiul judiciar atestă prezența datelor minime despre activitățile efectiv efectuate de avocat în coraport cu condițiile ,,reale, necesare și rezonabile,, realizate în mod cumulativ. Or, instanța trebuie să determine dacă sumele solicitate reflectă într-adevăr costurile suportate, respectând criteriile de necesitate și proporționalitate, având în vedere complexitatea cauzei și aportul avocatului la soluționarea acesteia.

Așadar, instanța a conchis încasarea de la pârâți, în beneficiul reclamantului, a sumei de 3 000,00 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, respectiv câte 1.500,00 lei de la fiecare pârât, și nu câte 3 000,00 lei de la fiecare, apreciind acest cuantum ca fiind real, necesar și rezonabil.

Or, se reține că serviciile juridice în cuantum de 3 000,00 lei au fost prestate de avocat la etapa inițială a litigiului, acestea vizând pregătirea și întocmirea cererilor de chemare în judecată. Deși au fost formulate două cereri distincte și au fost prezentate două bonuri de plată în cuantum de câte 3 000,00 lei fiecare, ulterior cauzele au fost conexate într-o singură procedură, iar avocatul a fost desemnat pentru participarea la examinarea cauzei și acordarea asistenței juridice garantate de stat.

În aceste condiții, instanța de fond a apreciat în mod corect că recuperarea cheltuielilor pentru asistență juridică urmează a fi raportată la volumul real al serviciilor prestate, complexitatea cauzei și caracterul rezonabil al cheltuielilor solicitate, stabilind spre încasare suma totală de 3 000,00 lei, repartizată proporțional între pârâți, și nu câte 3 000,00 lei de la fiecare dintre aceștia.

Prin urmare, alegațiile avocatului Fedosenco Margarita în interesele apelantului Morozov Boris cât și apelantului-incident Levkovski Denis, reprezentat de avocatul Valentina Moruz urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Respectiv, Colegiul civil constată netemeinicia argumentelor invocate în apel cît și în apelul-incident, motiv pentru care menține hotărârea instanței de fond în partea ce ține de încasarea de la Levkovski Denis și Derenco Dumitru a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în cuantum de câte 1 500,00 lei

de la fiecare și respinge cererea de apel-incident formulată de avocatul Valentina Moruz în interesele lui Levkovski Denis și a avocatului Fedoșenco Margarita în interesele apelantului Morozov Boris.

Referitor la pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată, Colegiul civil notează, că în conformitate cu prevederile art.82 Codul de procedura civila, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei, în coroborare cu art. 94 alin.(1) Codul de procedura civila, *instanța judecătorească obliga partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Daca acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecata proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.*

În conformitate cu art.85 alin.(1) Cod de procedură civilă, Scutirile de taxa de stat şi/sau de taxa de timbru sunt prevăzute în pct.1 la Anexa nr.2 la Legea taxei de stat nr.213/2023.

Astfel, potrivit pct.1, subpunct 1.1.4 la Anexa nr.2 Legea taxei de stat nr.213/2023, se scutesc de la achitarea taxei de stat reclamanții în acțiunile privind repararea prejudiciului material și/sau moral cauzat prin infracțiune și/sau contravenție.

Ținând cont de faptul că, reclamantul/apelant Morozov Boris a fost scutită de drept la achitarea taxei de stat pentru înregistrarea cererii de chemare în judecată, pârâtul/apelant-incident Levkovski Denis și pârâtul/intimat Derenco Dumitru urmează să compenseze cheltuielile ce țin de soluționarea cauzei în mărime a câte 400,00 lei, cuantum corect stabilit de către instanța de fond.

În final, reieșind din cele expuse mai sus şi având în vedere faptul că, circumstanţele cauzei au fost stabilite parțial eronat de către prima instanţă, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite cererea de apel declarată de avocatul Fedosenco Margarita în interesele lui Morozov Boris, a modifica hotărârea instanței de fond din 21 noiembrie 2025 în latura cuantumului prejudiciului moral prin majorarea sumei dispuse spre încasare de la suma de 1.000,00 lei la suma de 2.500,00 lei. În rest hotărârea urmează a fi menținută.

În conformitate cu dispoziţiile art.385 lit.b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ,-

D E C I D E :

Se respinge apelul incident depus de avocatul Moruz Valentina în interesele lui Levkovski Denis împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central din 21 noiembrie 2025.

Se admite apelul depus de avocatul Fedosenco Margarita în interesele lui

Morozov Boris împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central din 21 noiembrie 2025.

Modifică hotărârea judecătoriei Bălți, sediul central din 21 noiembrie 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de Morozov Boris în contradictoriu cu Levkovski Denis, cu privire la repararea prejudiciului material, biologic, moral în urma contravenției și încasarea cheltuielilor de judecată, și cauza civilă conexă, la cererea de chemare în judecată formulată de Morozov Boris împotriva Derenco Dumitru cu privire la repararea prejudiciului material, biologic, moral în urma contravenției și încasarea cheltuielilor de judecată, prin majorare cuantumului prejudiciului moral încasat de la Levkovski Denis în mărime de 1.000,00 lei la 2.500,00 (două mii cinci sute,00)lei și de la Derenco Dumitru în mărime de 1.000,00 lei la 2.500,00 (două mii cinci sute,00)lei.

În rest, hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 21 noiembrie 2025, se menține fără modificări.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele completului,
judecător Stanislav Grosu

Judecătorii Mariana Sajin

Alina Țihonschi